

מערך סדנא

גחליליות

מטרה:

1. המחנכים יבינו שחלק מתפקידם הוא לסייע לחניכים למצוא את נקודות האור בעברם (גחליליות) ולהעצימן.
2. המחנכים יבינו את החשיבות שבלייצר לחניכים נקודות אור בהווה שלהם (בכפר, במשפחה ובכלל), לטובת יצירת סיפור חיים ממקום של כוח

מרכיבי תפיסת 'דרך כפר' שניתן לקדם באמצעות הסדנה:

- עוגנים בעבר
- תיקון הלב

רשימת ציוד והיערכות מקדימה נדרשת

1. קובץ השמעה- השיר "גחליליות" (אסתר שמיר).
2. דף עם מילות השיר.
3. דף עבודה אישי.

פתיחה – שיר 'גחליליות' (אסתר שמיר) [15 דק']

משמיעים את השיר ומבקשים מהמשתתפים לשתף ב"גחליליות" אישיות (לא חובה בסבב).

לשמיעת השיר - <http://www.youtube.com/watch?v=ApbYcTiFcig>

חלק שני- מילוי דף אישי (5 דקות)

מילוי דף אישי - התחקות אחר חניך אחד נבחר וניסיון לשחזר מהם ה'גחליליות' שעשויות משמעותיות ביצירת סיפור חייו.

חלק שלישי- דיון במליאה (25 דקות)

- לבקש מהמשתתפים לשתף ב"גחליליות" שכתבו לגבי חניכיהם (לכתוב על הלוח).
- נסו לשחזר כיצד "מצאתם" את נקודות האור הללו ? באילו נסיבות ?
- מה נדרש מהמחנך כדי למצוא אותן ? (ערנות, התבוננות, הקשבה, מכוונות, חשיבה חיובית, "לחפש מתחת לפנס").
- כיצד מסייעים לחניך "לראות גחליליות" ?
- מהן ההזדמנויות שקהילת החינוך מזמנת לצורך משימה זו ?

סיכום

על פי הגישה הנרטיבית, עיצוב חיינו אינו כבול להבנת העבר אלא דווקא להבניית העתיד. זאת בעזרת גורמי החוסן הנפשי, הדמיון, היצירתיות והסיפור שהאדם מספר על חייו.

האדם יכול לחולל שינוי בחייו באמצעות יצירת שינוי באופן שבו הוא בונה את סיפור חייו - הנרטיב. ההתמקדות היא לא בבעיה אלא באיתור נקודות העוצמה של הפרט והעצמתם.

שניים ממובילי הגישה הנרטיבית היו וויט ואפסטון. נקודת המוצא שלהם הייתה שהמאמץ להעניק משמעות לחיים מחייב אותנו לארגן את האירועים בחיינו ברצף מתמשך על פני הזמן, באופן שיאפשר לנו להגיע לתיאור לכיד של עצמנו והסובב אותנו. לתיאור כזה אפשר להתייחס כאל נרטיב אישי או כאל סיפור. **הצלחת תהליך הסיפור מעניקה לאנשים תחושת המשכיות ומשמעות לחייהם ומשמשת בסיס לארגון חיי היום-יום ולפרשנות של חוויות חיים נוספות.**